Поетическа биография на Иван Вазов

(продължение към брой...)

Влашко

Вазов в София не стана търговец.

Баща му се видѣ в чудо живъ да прави пакъ за чичо неговъ сина, и го изпрати в Влашко до чича му, богатъ търговецъ в Олтеница, та тамъ, в разговоръ на търговското движение, да се зароди от търговския духъ. — Пътуването през Олтеница ~~Свищовъ, отдѣто щеше да мине Дунава,~~ той мислѣше за търговия: намисли идилията си „Видулъ" и стихотворението „Дунавъ", написани после в Олтеница и напечатани, заедно с „Борците", в българско периодическо списание и подписани му. Когато чича му видѣ стихотворенията, той се разсърди на [illegible]: „Нѣма да излѣзе нищо от тебе, Иване!" каза той и го отпрати с писмо до баща му. Чичото и вуйчото не се сговориха, тѣ бѣха на двѣ ~~противоположни~~ полюса, и В. напусна Олтеница за да иде в Браила при вуйка си. Вуйко му го прие радушно и го тури в магазина си ~~да даде~~ даде привичка на търговия. Но когато видѣ, че вмѣсто изпраща ~~[illegible]~~ хартиите му, записваше ги с стихотворения, той помисли, че в търговията [illegible] по-лесно ще убиеш ~~[illegible]~~ търговията и го изпрати за Болград при приятеля си Добрович, виденъ и богатъ търговецъ тамъ, и [illegible] да посвети